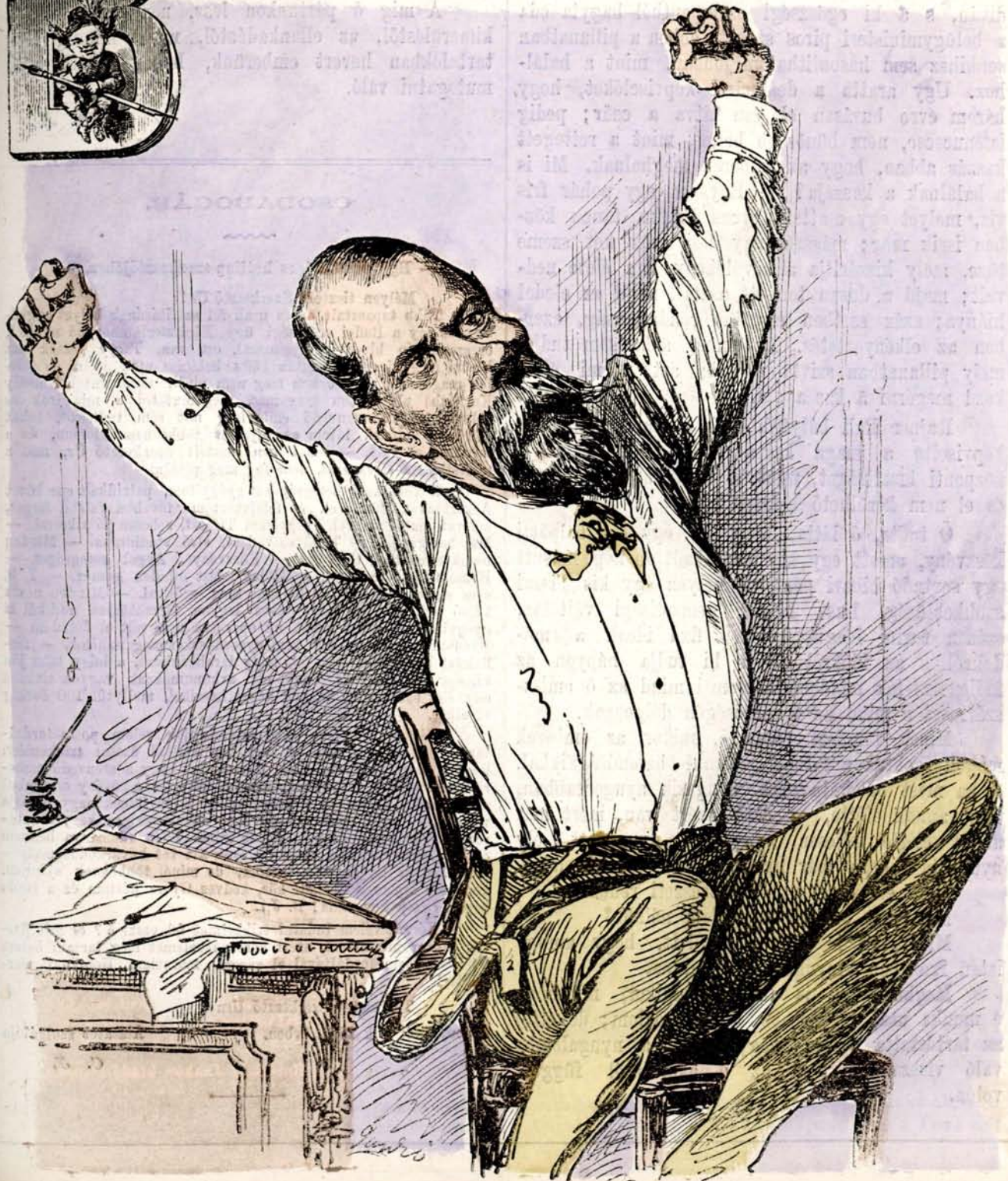

BORSSZEM JANKÓ

Rajner Pál.

Ezt az élettelt alakot, a ki alatt ropog a diván, s a ki egészségi szempontból hagyta oda a belügyministeri piros székét, ebben a pillanatban senkihez sem hasonlíthatom jobban, mint a halálhoz. Ugy aratta a deákpárti képviselőket, hogy három évre busásan el van látva a csűr; pedig istenücsöcse, nem bűnösebb benne, mint a rettegett kaszás abban, hogy az emberek meghalnak. Mi is a halálnak a kaszája? — Egyszer egy pohár frís viz, melyet egy csattanó arcu lányka táncz közben iszik meg; másszor egy deli szüz két szeme tüze, mely kiszáritja a hevülekeny ifju élete nedveit; majd a dusan terített asztal, majd az eledel hiánya; száz esetben egy kis gondatlanság, ezekben az elkényeztetés. Az ember soha sem tudja, mely pillanatban szívta magába azt, a mi által kezd megérni a kasza alá.

Rajner Pali bátyánk csak oly nyugodalmasan képviselte a maga karos székében a deákpárti központi bizottságot, mint a halál a maga biztos és el nem kerülhető hatalmát.

Ő tudta, ő látta, hogy itt egy kis balpárti köszvény, amott egy kis inaszakadt óh nép, másutt egy sorvadó bihari pont, tiz helyen egy kis Tiszai szükkeblőség, husz helyen nemzetiségi váltóláz, százon turini idegláz, ezeren fixa ideák a módokról s az időkről — s ki tudja hányon az indigeszt-iók mindenféle nemei mind az ő emiszszáriusai s mind az ő dicsőségén dolgoznak.

Minek fáradozott volna ő, mikor az emberek magok szoktak a falnak rohanni balondságaikkal. S ha most bábérain nem nyugszik nyugodtabban, mint annak előtte, ez csak azért van, mert már annak előtte teljesen nyugodtan nyugodott, oly nyugodtan, hogy már nyugodtabban nem is lehet.

Mert ebből áll az ő bölcsészeti rendszere.

Mit is ér az élet nyugalom nélkül?

Ministerré is csak azért lett, hogy amugy isten igazában kinyugodhassék utána.

Megházasodni is akart valamikor, minthogy e munka utána legedesebb a nyugalom; de ettől az tartóztatta vissza, hogy belőle a nyugalomba való visszatérés nem az ő akaratától függött volna.

Jertek lányok és ifjak, a kik örültök a Deákpárt győzelmén, koszoruzzuk meg halántékait. Ő az, a ki a centrumban központi bizottság név alatt képviselvén bennünket, mindnyájunk helyett nyugodott.

A míg ő pártunkon lesz, nem kell félni a kimerüléstől, az ellankadástól, mert mindig lesz tartalékban hevert emberünk, habár inkább csak mutogatni való.

B. J.

CSODABOGÁR.

— Egy pesti képes hetilap szerkesztőjéhez. —

Mélyen tisztelt Szerkesztő Ur!

Több tapasztalt orvos urak fel szólításának helyet engedvén, és így a Budai egészségi ügy Miniszteriumhoz bé nyujtot, összes szép bizonyítványaimmal, ott van, Tárgy tessék azt kérem meg vizsgálni azután bölts belátása után itélni én felelek magamért, hogy értem meg nem pirúl, mindenüt bár mely Korházba alá vetem magamat, meg mutatni a mit irok és rolam eddig a szenvedő emberiség mit sem tudhatot, tehát elérkezet időnek látom az ujjamat többé nem szopom, de a mit irok az való, — tehát igen tisztelt Szerkesztő Ur, midőn mellettem a sikra szál, nem fog meg pirulni.

E következő betegségeket gyógyítom, petrifikált epe követ Askaridákat, veszek el, és felolvasztom, továbbá galand férget, kolerát biztos szerrel, gyógyítom Tífuszt, sebesen jó sikerrel. — Máj betegséget. — Tüdő sorvadást, első stádiumba. — Minden nemü Skrofulát, Görvélyt. — Köszvényt, Angol betegséget. — Hemoptizis betegséget. — Hideg lelést minden nemüt. — 7, 8, éves elgyengült gyomor bajokat meg erősíteni. — Minden nemü külső sebeket bár hány éves legyen törzsököszen radikál ki gyógyítom. — Külső rákot, ha operálva nem volt el fogadom. — Mindenféle gyomor, hus keményesedéseket meg puhítok, — férfiaknál követ olvasztok fel, mely darabkáknént, a húgy tsön jön ki, s a töb, s a töbi. Végül oly arkunumoknak vagyok titkaba olly élet eszentziat, vagyok képes készíteni, mellytől 130 évekig el élhet.

Kérem tehát Sz: Urat, sziveskedjen velem posta fordultával tudatni fel veszi é, mit fog kelleni fizetni tzikkemért, hogy a nagy közönség elébe tárhassuk, hogy a szenvedő emberiségnek segítve legyen orvoságaim többnyire a növény országbul származnak, külömben Hidropatia, és priznyitnek nagy barátja vagyok, — most tsak a nagy Mgu Miniszterium kegyes határozatát várom, — ez nem egyéb mind Isten adománya bennem és kár lenne siromba vinni 30 éven átt tet buvárkodásomat, — most kedves lapját nem tartom, de minél többeknek ajánlom, kenventz lapom a Családi kör, kedves Gyors postám és a tsoda bogár. (Szép kompánia! B. J.)

Kérem vélem tudatni tzikkeimet fel veszi é? és mit fizetek a kinyomtatásért, azért kérem levelemet meg tartani betses feleletet posta fordultával el várom, marattam Honlányi tiztelettel

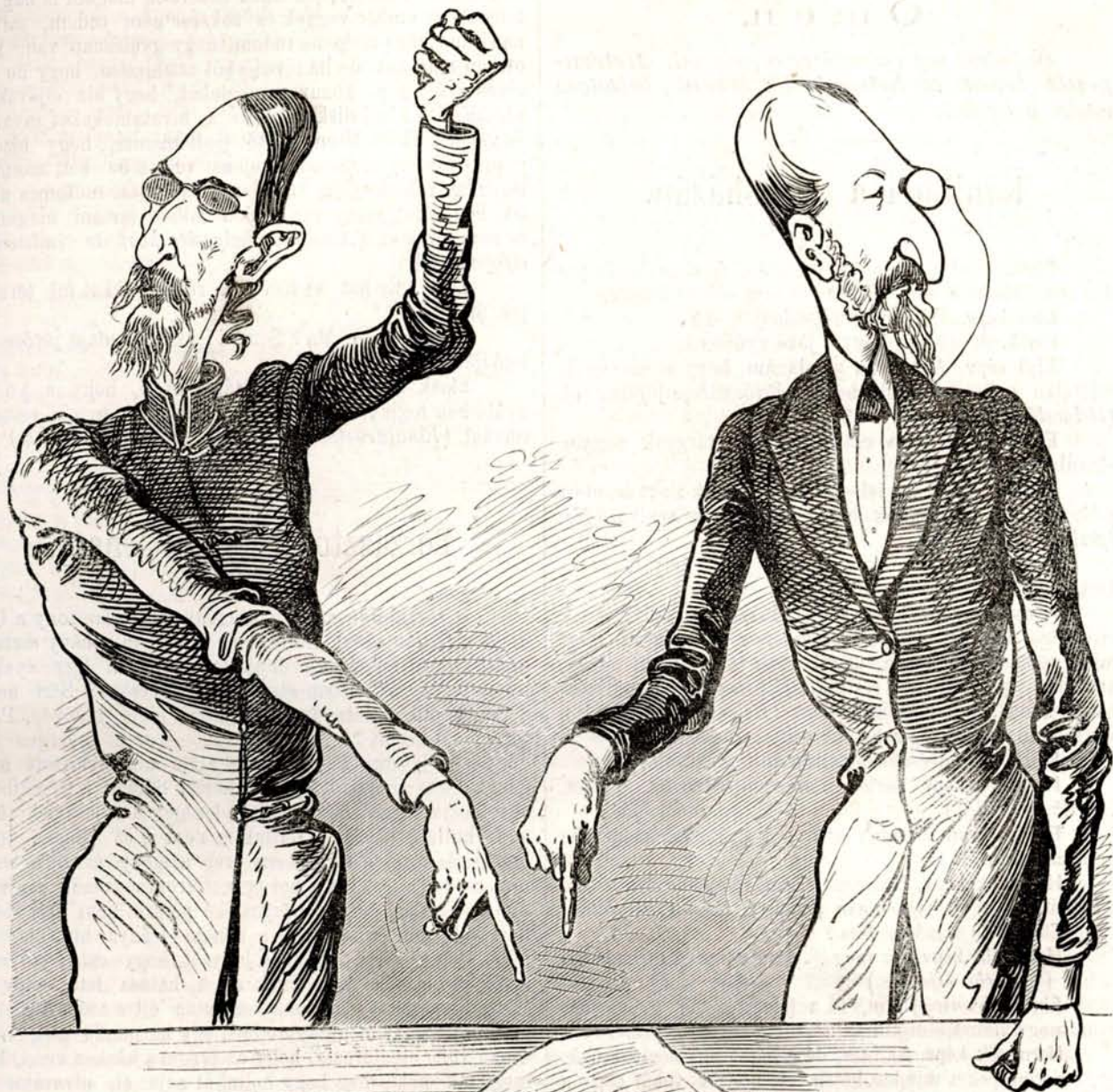
Tekintetes Szerkesztő Urnak

Ságon, Juni 6-ik 1872. évben.

Alázatos szolgálója

C. J.

Mily hasonlatosság!

A két Akin, vagy ha tetszik, a két Tisza : program-beszédében kiválókép a jobboldali sajtó ellen fordul. Praenumerationalis időben megfizethetetlen szolgálat. Köszönet neked Akin Kálmán, puszi neked Tisza Károly!

O m e n.

Ominózus egy esztendő ez a mostani. Hetvenkettőt írnak és hetvenkedőt írnak, buktatván rendre a balokat.

Kánikula a városházán.

Elnök. Uraim, ma csupa restantiáink vannak, és pedig annyi, hogy a mai ülésben föl sem dolgozhatjuk.

Első képv. Hát mikor végezhetjük el?

Elnök. Meglehet, hogy a jövő gyűlésen.

Első képv. Akkor azt ajánlanám, hogy a mai ügyis czéltalan gyűlést zárjuk be és a jövő ülésre jöjjünk el. *(Helyeslés több felől.)*

Elnök. Ez jó volna, csak hogy így a tárgyak nagyon elavulnának.

Második képv. Az lehetetlen, már csak azért is, mert a tárgyak mint restantiák máris el vannak avulva. *(Helyeslés.)*

Elnök. Jó volna talán, ha egy gyűlés helyett hetenkint kettőt tartanánk. *(Morgás.)*

Harmadik képv. Én az ilyen drákói rendszabályoknak ellensége vagyok, és pedig mindenek előtt azért, mert minél több ülésünk van, annál több tárgy kerül elénk, következésképp annál több restantia jó össze, s ezek elintézheteése annál valószínűlenebb lesz. *(Helyeslés.)* Én inkább azt tartom, hogy még a hetenkinti egy ülés is sok.

Elnök. De kevesebbet csak nem tarthatunk?

Harmadik képv. Tartsunk minden héten fél gyűlést. *(Élénk helyeslés.)*

Elnök. De minő volna az? Fél gyűlésről még soha sem hallottam.

Harmadik képv. Hát csak olyan, hogy minden ülésre a képviselők egyik fele nem jönne el. *(Zajos helyeslés.)*

Elnök. És a másik fele?

Harmadik képv. Az meg... no az meg otthon maradna. *(Viharos éljenzés.)*

Elnök (ironice.) Hm, ez a fölöstás tán mégis nagyon meg találná erőtetni az urakat. *(Helyes! helyes!)*

Harmadik képv. Az igaz, de e bajon úgy segíthetünk, hogy a szerepeket minden héten fölcseréljük, tehát hogy a jövő héten azok maradnak otthon, a kik e héten nem jöttek el, és azok nem jönnek el, kik a múlt héten otthon maradtak. *(Perczekig tartó éljenkiáltás. Sokan a szónokhoz sietnek és gratulálnak neki.)*

Negyedik képv. E berendezéssel ám persze komolyan kell majd venni a dolgot, nem úgy mint mostanig. *(Helyeslés.)*

Ötödik képv. Persze, persze! Én azt is ajánlanám, hogy minden ülés előtt minden képviselő külön meghívót kapjon. *(Tapsok.)*

Elnök. Nem lesz ez tán nagyon is körülményes?

Ötödik képv. Dehogy lesz, kérem, sőt ha az volna is, oly fontos, hogy el nem kerülhetjük. Mert hát tetszik

tudni, kérem alásan, példának okáért én magam is nagyon feledékeny ember vagyok és sokszor nem tudom, miféle nap van. Már pedig ha tudom, hogy gyűlésnap van, úgy otthon maradok, de ha tévedésből azt hiszem, hogy no ma nincs gyűlésnap, könnyen meglehet, hogy biz eljövök a városházára kissé diskurálni és a hivatalnokokat zavarni, és aztán csak itt látom méltó ijedelmemre, hogy bizony gyűlés van, és aztán már nolens volens be kell menni a terembe. Ellenben, ha külön meghívó által tudomra adatik, hogy ma gyűlés van, tudom mihez tartani magamat és nem jövök el. *(Általános helyeslés közt az indítvány elfogadtatik.)*

Elnök. És hát az izével, a restantiákkal mi történjék ma?

Hatodik képv. Ma? Semmi; azokkal majd jövőre bitelődjünk.

Elnök. Jól van, tehát határozzuk el, hogy a jövő gyűlésben fogjuk eldönteni, mit csináljunk ma a restantiákkal. *(Elhatároztatik és aztán hazamenettetődik.)*

Borzasztó szerencsétlenség.

Döröczki Jánosné egy szegény özvegyasszony a Göcsejben (Zalamegye). Döröczkiné falujában néhány esztendővel ezelőtt huszárok voltak garnizonban. Egy nyalka huszárlégény akkoriban elszerette Döröczkiné Sári nevű derék, jó dolgos leányát, s szolgálati ideje kitelvén, Pesten módja került régi mesterségét — mint nyerges legény — folytatni. Egy esztendő alatt megtakarított magának Pista anyit, hogy elmehetett Sáráért a Göcsejbe s el is hozta onnan, mint hites feleségét Döröczkyné sűrű könyvhullatásai közt. „Látlak is nem is ez világon többet” siránkozék a töredékeny öreg asszony és újra meg újra csókolta leányát a hol érte. Három esztendő mult el azóta s ez alatt özvegy Döröczkiné persze nem lett sem fiatalabb, sem erősebb; de a bánata leánya után nőttön nőtt. Meg is kérte a falubéli jegyzőt, hogy ezt írja meg levélben nejének. A levélnek az a hatása lett, hogy a szorgalmas fiatal pár, noha keze után élt s azóta a család két apró taggal megszorodott, egy harmadik meg már utban volt, elhatározta, hogy az öreget a házhoz veszi. Ezt megírták neki, meg hogy holmiját adja el, utavalót is küldenek neki csekély megtakarított pénzükből, üljön fel Szent-Ivánnál a vasutra s este 8 órakor Budán lesz, ott egyikök várni fogja. Az öreg asszony úgy tett. Mindenét eladta, csak egynémely legdrágább portékáját tartotta meg, azt egyrészt egy vékába rakta s az asztalkendővel lekötötte, másrésztét egy puttonyba, melyet egy arra járt némettől olcsó áron vett volt meg. Így érkezett meg Budára, a hol a pályaudvaron Sári várakozott reá. Volt itt persze ölelés, csókolózás. Hanem hogy a sok ember ide oda taszigálta egymást, ők is kivették a vékát meg a puttonyt s amazt mint a nehezebbiket Sári vette a fejére, a puttonyt pedig az öreg asszony a hátára. Így indultak át Pestre, és most jön a szerencsétlenség.

Pesten végig mentek a vácsi utcán s a kigyóutczába akartak befordulni. Tudvalevőleg e két utca sarkán most nem régiben készült el a Várady-féle ház. Azaz hogy már jó régecskén elkészült biz az, hanem szekérut kövezése kiigazítatlan marad, úgy hogy a gyalogkövezés, vagyis a járda másfél sukkal magasabb, mint a kocsiút. Közép természetű ember nem is igen kisértetheti meg, hogy oda föllépjön. A ki pedig lelép, legjobban teszi, ha mindkét lábával egyszerre lép, vagyis ugrik.

Ide érkezett hát a két vándor s minthogy két felül is kocsi robogtak az utcának, menekülniök kellett. Neki fordultak tehát a másfél sukkos járdának s itt történt a borzasztó szerencsétlenség.

A szegény törődött Döröczkiné, az uttól is fáradt le-
vén s a puttony teherrel öreg hátán, nem tudott hirtelen fölkapaszkodni a másfél sukkos járdára; de már az egyik kocsi lovai elgázolással fenyegették. A szegény asszony, hogy magán segítsen, egy arra menő czifra katonába akar kapaszkodni, de hirtelen épen kardja markolatát kapja meg. A kard enged, tokjából kisiklik s a szegény asszony egyensúlyt veszítve puttonyostul zuhan a lovak alá. A lovak megbokrosodva keresztül száguldanak rajta s agyon tiporják; a kocsi a puttonyon felborul s egy asszonyság, a ki benne ült (névét nem sikerült kitudnunk) a kövezetre vettetik, hol agyveleje szétföcsesent. A kocsi belekeveredik a gyeplőbe s a neki vadult lovak által a felborult kocsival együtt végig hurczoltatik a szűk utcán s a kövezetet vérével festi. A lovak s a kocsi öt-hat embert elgázol, fellök s alig egy menekül közülök súlyosabb sérülés nélkül. A katona, a kinek kardja markolatába a megrémült Döröczkyné kapaszkodott volt, kirántott meztelen kardja után kap, hogy az öreg asszonyt feltartóztassa az esésben, de az élesre fent kar kisiklik kezéből s négy ujját a járdára ejti. Sári a vékát eldobja (mely estében egy inasgyereket agyonüt) s anyja után veti magát s az ép akkor a katona kezéből kiszabadult karba dül mellével. Rémes sikoltozás hangzik végig az utcán s hogy a nyomor teljes legyen, egy szobalány, ki a Rottenbiller ház második emeletének egyik ablakát az ablakközön állva mosta, látván az iszonyu jelenetet, rémültében megszédült s egyensúlyt veszítve a járdára zuhan ép a pillanatban, midőn a Schwingenschlögel-féle boltból egy vevő kilép, kit a lezuhanó leány sulya nyomban agyonüt. Az utca vonagló, vízöz és éktelenül megcsontított testekkel van boritva. Vérfagyalaló látvány, alkalmas arra, hogy terhes asszonyok holtra rémüljenek rajta s halálos veszedelem közt idő előtt szüljenek. most ott fekszik a szegény Döröczkyné, ki messze földről jött ide, hogy Pest városa kellő közepén ily iszonyu véget érjen, ott fekszik csonkán, összetörve hidegen, a nélkül, hogy unokáit láthatta volna, ott fekszik boldogtalan leánya mellett, kiben kettős élet lámpája oltatott ki. Meg kell még jegyeznünk, hogy az egész szerencsétlenségből egy szó sem igaz, de ha napjában tiszter nem történik, egyáltalán nem a tekintetes városi tanácson mulik, mely már hónapok óta türi e rendkívül népes utcasarkon a másfél sukk magas járdát.

Honleányi üdv-levél.

Makó képviselőjéhez megválasztatása alkalmából.

Pest, hús hó hó 6-án.

Honfim! képviselőm!
Keblem édes titkos érzelmömlésével üdvözölöm önt, Makó képviselőjét. „A szűz imája” tehát, a mely sóhajaimban ég felé szállt, meghalgattatott. A ország szűzei velem sóhajtottak; az ég velem égett; és nem égette el

sóhajaink szárnyait. Sóhaj — paprikahaj!

Önöké durva férfiaké — az erős paprikahaj; mienké m o l l v a nőké, csak a gyenge sóhaj! De mit ér az önök büszke ereje a mi gyengeségünk nélkül. Csak ha elválaszthatlanul egyesülünk, vagyunk igazán erősek. Só és paprika külön — csak konyhai tápfűszer; só és paprika egy szivdobbanásban összefolyva — kebelolvasztó, kebelforrasztó hatalom.

Ön kedves paprika, ne bizza el magát; ne felejtkezze meg a só hatalmáról. Makó nő, nőszó és nőtlen himfiei, sohasem választanak meg önt képviselőjüknék, ha ön nem bírná a hon himző nőlényecinek sóhajlamait. Igen, óh igen.

Nem, óh nem; ön nem felejtkezik meg rólunk; ön nem vonja meg hálájának nádmézét kéjemelt kebleinktől. Ön a mi hősiünk; ön a mi kép- és kebelviselőnk; és Makó csak a mi megbizottunk.

Makó! dicső Makó! Eddig nemes képzelmedben a világ központjának hívéd magad; most igazán az léssz; mert képviselőd által te léssz a nővilág központja; és körülötted fog forogni az egész himsereg. A nővilág a jövő világa; és Lajoskám ez új világ égő fátyója.

De szivem elszorul! kedves Lajosom, ön kevés nekem. Az én keblemnek hazám összes balfiai egyaránt kedvesek. Igen, ó igen! Hogy is lehetett az, hogy balfijelöltjeink annyi helyen elbuktak?! Hisz minden igaz magyar himfi — balfi. Ósi igazság, hogy a magyar ember balfelül hordja kardját, tollát és — szivét; és csak érzelmei hajolnának jobbra?!

Igen, óh igen! ez a politika métye; ez nem egészség; ez oly állapot, a melyet az orvosok dislocationnak neveznek. (Mert én is szoktam orvul orvosi könyveket orvasni az emberi nem orvbajairól!)

De azért kedves honfim, ne csüggedj; a mienk a jövő. Jövel; keress nálam enyhmelegedést a politika zivatara közt. Fájdalmad tüze enyhülni fog. Jövel, óh jövel; erős tölgy! borulj a gyenge nádszál pihegő keblére; és erősebb léssz, mint valaha; lehajolhatsz, de meg nem törsz. Ég és a föld angyalai veled.

Honleányi kebeldegenattal.

Lengenádfalvai Kotlik Zirzabella.

A kolozsvári szavazásból.

Egy oláh polgártárs bejön s megáll.

Elnök. Kire szavaz barátom?

Polg. társ. A — a — pesti kolomposra.

(*Ez t. i. Ráth Károly lenne, a pesti — kalapos.*)

Elnök (*tovább kérdi*). De hát ki az?

Polg. társ. Élin a papiros! Élin papiros elnökiulu
(*t. i. iparos*).

Elnök. Ráth?

Polg. társ. Hehehe, dehogy én ram. A papiros-elnök,
a szloma-kolompos — eljen — éliulu (*elmegy*).

(*Ilyen szavazott száz — ki ötven krajczárjával,
ki szalma kalapért,*)

Kolozsvári távirat Turinba:

„Kommt Zeit, geht Ráth!“

(Megtörtént, ha nem is épen szórul szóra.)

Falk. Vette-e észre exczellenziád, hogy a Borszem Jankó mit csinál velem?

Lónyay. Igen, azt hiszem, vettem.

Falk. Kérnem kell exczellenziádat, hogy ennek vessen véget, mert én nem tűröm el.

Lónyay. Jól teszi, ha nem tűri barátom, s én igen szívesen vetek neki véget —

Falk. No, azt remélttem is —

Lónyay. Csak mondja meg barátom, hogy hogyan vessek?

Falk. De kérem, hiszen ugy remélem, exczellenziád szubvencionálja a Jankót?

Lónyay. Csak ugy, mint ön.

Falk. Hogyan?

Lónyay. Azzal, a mi bolondot teszek.

Falk. De kérem, hiszen a Jankó olyan korrekt deákpárti élczeket csinál — az az hogy „különben.“

Lónyay. Ez lássa barátom, ez ingyen csinálja s én örülök, ha engem nem bánt.

Falk (*elsompolyog, magában*). No, az aztán igazán „bolond“ lap.

Tógyitityitáti neve aláírásával egy cikk jelent meg a „Gyors Postá“-ban, melyben a következő sorok fordultak elő: „Ha vér kell, hát folyjon vér, itt van először is az enyém . . .“ stb.

És a bornyuhus két krajczárral azon nyomban olcsóbb lett.

Están dalaiból.

Elbuktam, elbuktam

S a mi benne szörnyű:

Ilyetén bukásból

Fölkelni nem könnyű.

Máskoron ha buktam

Rá egy jót aludtam

S ismét uj erővel

Hozzá látni tudtam.

De mostan immáron

Föltámadás nincsen,

Zokogj hát kótogva

Csikóbőrös kincsem.

De a mi jobban fáj

Hej jobban mint mind e',

Borággal koszorus

Muzsám szedjed rimbe.

A jobbpart, a józan,

A higgadt, a hideg

Képviseli itt az

(Uram bocsá!) — vizet.

A színbor, az éldös,

Nehéz arany-oldat —

Képviseli köztünk

Aj a negyvennyolczast.

Tiszapárt — immár a

Neved is vizet hord

Képviseled köztünk

Aj-aj, a vizes bort.

No már a nagy vízbe

Fuladni nem szégyen:

Ha kin tán megesik,

Megbocsájtva légyen.

És a kit szikrázó

Gyöngyöző bor dönt le:

Katona dolog az

Nincs magát mért ölje.

Csak az a bubánat —

S ez az enyim, tessék,

Hogy immár Están bá

Vizes bortul is essék.

V i g a s z.

— Óh én édes pártom, be csak megfogyatkozá! Szerencse, hogy duplán látlak — így még észreveszlek!

A becsületes emberek pártja.

Miután Tiszák megmondták, senki sem kételkedhetik többé, hogy ezé a párté a jövő. Érdekes lesz tehát mindenkinek megtudni, minő emberek tartozhatnak e párthoz:

A becsületesség első kelléke a baloldaliság. A ki baloldali, az már eo ipso becsületes, ellenben a ki jobboldali, az eo ipso becsületes nem lehet.

A becsületesség alapja nem az isten félelme, hanem a Tisza félelme, a mi nem úgy értendő, hogy Tisza fél, vagy Tiszától félni kell, hanem úgy hogy Tiszát félni kell. Mihelyt valaki ily értelemben Tiszafélő, már istenfélő és becsületes.

A becsületes emberek miatyánkja így kezdődik: „Mi Tiszánk, ki vagy Debreczenben,“ és nem úgy végződik hogg: „Amen,“ hanem úgy hogy: „grav-amen.“

A becsületes emberek hiszekegye úgy szól, hogy: „hiszek egy Kálmánban, a ki kettő, de a másikban csak kötve hiszek.“

A becsületességet korántsem alterálja az argumentum hiánya, sőt az elv szentesíti az érvet, ha csak az érv biztosítja az elvet.

A becsületes nem kétnyelvű, tehát nem is kétszavu, hanem csak egy szava van, és pedig a Tisza szava. Szabály tehát: „jurare in verba Tibisci.“

A becsületes ember ama szavát az által váltja be, hogy ígér. Nem ígérni: és önzés legnagyobb fokát árulja el.

A becsületes ember ellenségéről mindig csak jót beszél, t. i. olyat, a mi öneki (a becsületes embernek) jó. Szabály: „calumniare audacter.“

A becsületes ember az, mely a kormányra tör. Neki ugyanis kötelessége a kormány rudját kiragadni a nem becsületes emberek kezeiből, mert ezek a hatalommal csak visszaélhetnek, holott ő mint becsületes ember ezt nem fogja tenni.

A becsületes ember nem hazudik soha, hanem mindenkinek megmondja az igazat, csak — önmagának nem.

Becsületes ember az is, ki hazája pénzügyén azáltal igyekszik segíteni, hogy maga gyárt pénzt; meg az, ki a nemzetiségekkel lép frigrre a kormány ellen; meg az, kinél Magyarország fővárosa Turin; meg az, ki folyvást nyelvén hordja a forradalmat és folyvást öltögeti nyelvét; meg az, ki lopott, de jobboldaltól; meg az, ki vérét ontotta . . . jobboldali választónak; meg az, ki nem magának kíván mindent, hanem mások közt akarja fölosztani . . . a másokét.

Minden ember, ki ezen erényektől ment, a nem becsületesek közé tartozik.

A balpárt legendagendája.

Ide, ide, csáli tessék!
Ez a jó, a hiteles czég!
Isten csikisanyiuccse!
Azt mondom, bár hiszik, vagy se:
Itt a jó belföldi gyártmány!
Hires bihari találmány!
Kemény fából vaskarika;
A kőrnégyszegítés titka!
Repülő galambok sülve;
Igérvények jegeczülve;
Alkotmány d'Albiónia;
Patent janké republica;
Légivarak Bábeltornya
Kaphatók kicsibe, nagyba! —
Bámulatos olcsó áron
Vesztegetjük télen nyáron:
Egy kis baloldali többség
Egy kis piros bársonyos szék
Ó! minden álmaink álma,
Vágyainknak netovábbja!
Volna bár, a Csimbórássó!
Ráugrálánk mint bajázzó;
De hát itt van a kert alatt
És ráülünk még sem szabad!
Ez ám a kin tantalusí
Ehez azé volt csak semmi!
Hisz mi vagyunk kormányképes
Jobbik oldal hozzánk képes
Csak fuser, szédelgő kalmár
De mi nem ingunk, csak ha már
Van bennünk lacrima Cristi,
Vagy néhány gemisti
S megszáll bennünk a szent lélek
S nőnek a bali zöldségek,
Aztán mi már három évig
Aduk a hős ellenzékit:
Legyünk hát egyszer mesterek!
Mesterek és ministerek!
És mi illet loyaltást
Vagynnk olyan legény, mint más;
Ujságunk ir, és a szánk hord
Mindig ilyest; de a Slagvort
Turinból jő, hol grácia
Ochloc- és demokrácia
Vagyon tiszteletbe, nagyba,
Általunk is helybe hagyva, —
Szép kevés különbség hát az,
Jótól, mely minket elválaszt;
Add azért miránk a vok sod
S becsüld, meg az orthodoxot!
Mert hát minden szentnek karja
Magához hajlik czím bora!
De ha végre is bukunk hm . . . . .
Leszünk „nagyágos“-ak otthon!

A pápai excommunicatio hatása.

A DIVAT.

Negyedévre 2 frt.

Képes Világ.

Negyedévre 1 frt. 50 kr.

KÖNYOMDA,
TÖM-ÖNTŐDE
és
GALVANKÉPÉSZET.

KÖNYVNYOMDA.

KÖNYVKÖTŐDE,
HORG-EDZÉSZET
és
KIADÓ-HIVATAL.

Pest-bécsi irodalmi és művészeti intézet

DEUTSCH TESTVÉREK

a Deutsch-féle részvény-társaság és Deutsch L. egyesült vállalatai,

az osztrák, angol, porosz, francia, würtemb. művészet és tudomány nagy arany érem és az 1871-iki londoni nemzetközi világkiállítás oklevelének birtokosai,

Központi iroda: Pest, bálvány-utca 9. sz.

A t. üzletvilág, hitelintézetek, s

kiválóan a takarékpénztáraknak

ajánljuk legszabatosabb kiállításu

ügykezelési nyomtatványainkat,

a legdiszesebb és legolcsóbb kiállításu

HITELPAPIROKAT,

minők:

részvények, részjegyek, zálogkötvények

és

árulevelek,

melyeknek kiállításában minden vállalattal versenyzünk.

KLEINE LEUTE.

Negyedévre 1 frt.

KIS LAP.

Negyedévre 1 frt.

Magyarország és a Nagyvilág.
Negyedévre 2 frt.

Borsszem Jankó. — Hírmű.
Negyedévre 1 frt.

Ungarische Illustrirte Zeitung.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.

Illustr. Ungarische Volkszeitung.
Negyedévre 1 frt.